

सर्वं तेन भवेत्तं शास्त्राणां पोषणे कृते ॥
 वाजपेयसहस्रस्य सन्धिगृहस्य यत् फलम् ।
 तत् फलं समवाप्नोति विद्यादानान्न संशयः ॥
 तस्माद्दिवालये गिर्वां धर्मशास्त्रस्य वा श्रुतेः ।
 पठनं कारयेन्नापनु यदीच्छेद्धर्ममात्मनः ॥
 गोभूहिरख्यवासांसि श्रयणान्वासनानि च ।
 प्रत्यहं तेन दत्तानि भवन्ति वृषसत्तम ॥
 धर्माधर्मं न जानाति लोकोऽर्थं विद्याया विना ।
 तस्मात् सदेव धर्मात्मन् विद्यादानरतो भव ॥”
 इति बह्विपुराणे विद्यादाननामाध्यायः ॥
 विद्यादेवी, स्त्री, (विद्याया देवी ।) जिनयोः श्रु-
 देयन्मर्गतदेवीविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥ सर-
 स्वती च ॥
 विद्याधनं, स्त्री, विद्याया अर्जितधनम् । यथा ।
 विद्याधनमाह कात्यायनः ।
 “उपन्यस्ते तु यज्ञस्य विद्याया प्रथमपूर्वकम् ।
 विद्याधनम् तद्विद्यात् विभागे न नियोजयेत् ॥
 शिष्यादार्जित्यतः प्रश्नात् सन्धिग्रन्थनिर्णयात् ।
 स्वज्ञानप्रसंगादादाज्ञस्यं प्राध्ययनान् यत् ॥
 विद्याधनम् तत् प्राहुर्विभागे न प्रयोजयेत् ।
 शिष्येभ्यपि हि धर्मोऽर्थं क्लृप्त्वाद्यज्ञाधिकं
 भवेत् ॥
 परं निरस्य यज्ञस्य विद्याया दूतपूर्वकम् ।
 विद्याधनम् तद्विद्यात् न विभाष्यं दृष्टव्यतः ॥”
 यदि भवान् भद्रमुपन्यस्यति तदा भवत एव
 मयैतद्देयमिति पण्डितं यन्नोपन्यासं निस्तीर्थं
 लभते तन्न विभाष्यम् । शिष्यादध्यापितात्
 अर्जित्यतः यजमानादृच्छिष्याया लब्धं धनं न
 प्रतिग्रहलब्धं वेतनरूपत्वात्तस्य । तथा यत्कि-
 ष्चिद्विद्याप्रप्ते निस्तीर्थोऽपण्डितं यदि कश्चित्
 परितोषाद्दाति । तथा यो ह्यस्मिन् शास्त्रार्थं
 अस्माकं संश्रयमपनयति तस्मै धनमिदं ददा-
 मीत्युपस्थितस्य संश्रयमपनीय यज्ञस्यम् । तथा
 वादिनोऽन्वादेश्चैव न्यायकारणार्थमागतयोः
 सन्धिग्रन्थस्य यज्ञस्यं वृष्ट्यादिकम् । तथा
 शास्त्रादिप्रकृतज्ञानं सन्धाय यत् प्रतिग्रहा-
 दिना लब्धम् । तथा शास्त्रज्ञानविवादे अन्य-
 त्रापि यत्र कुत्रचिदन्योऽन्यज्ञानविवादे निर्जित्य
 यज्ञस्यम् । तथैकस्मिन् देये बहूनामुपपन्ने येन
 प्रकृष्टात् यज्ञस्यम् । तथा शिष्यादिविद्याया
 चित्रकरस्तवर्णकारादिभिर्यज्ञस्यम् । तथा दूते-
 नापि परं निर्जित्य यज्ञस्यं तत् सर्वमविभाष्य-
 मितरैः । तस्माद्यथा कथाचित् विद्याया लब्ध-
 मर्जितस्यैव तन्न इतरेषामिति । प्रदर्शनार्थम्
 कात्यायनेन विस्तरितमिति दायभागः ॥
 नारदः ।
 “कृत्स्नं विभ्रयाद्भातुर्यो विद्यामधिगच्छतः ।
 भानं विद्याधनात्तस्मान् स लभेताश्रुतीऽपि
 सन् ॥”
 विभ्रयादित्येकत्रचननिर्द्देशान्न बहवः । यदि
 पिद्यामभ्यस्यतो भ्रातुः कृत्स्नमपरो भ्राता
 स्वधनयथशरीरायासाभ्यां संवर्द्धयति तदा

तद्विद्यार्जितधने तस्याधिकारः । अश्रुतो मूर्खः ।
 कल्पतरुमिताचारादीपकलिकासु कात्यायनः ।
 “परभक्तोपयोगेन विद्या प्राप्ताभ्यतस्तु या ।
 तथा लब्धं धनं यत्तु विद्यालब्धं तदुच्यते ॥”
 अन्यतः पिठमाहकुलजयतिरिक्तात् । अत्र
 विशेषयति स एव ।
 “नाविद्यानान्नु वैदोऽन्यं देयं विद्याधनं क्वचित् ।
 समविद्याधिकानान्नु देयं वैदोऽन्यं तद्वनम् ॥”
 तन्नोचरितविद्यापदसुभाष्यां सम्बध्यते । तेन
 समविद्याधिकविद्यानां भागो न तु न्यूनविद्या-
 विद्यायोः । वैदोऽन्यं विदुषा । पुनर्विशेषयति ।
 “कुले विनोतविद्यानां भ्रातृणां पिठतोऽपि वा ।
 शौर्ध्रप्रान्नु यद्विदितं विभाष्यं तदुदृष्टव्यतः ॥”
 कुले खकुले पितामहपिठत्यादिभ्यः पिठत एव
 वाऽश्रितविद्यानां भ्रातृणां यद्विद्याशौर्ध्रप्रान्
 धनं तद्विभजनीयमिति कल्पतरुनाकरौ ।
 इति दायतत्त्वम् ॥
 विद्याधरः, पुं, देवयोनिविशेषः । इत्यमरः ॥ विद्यां
 मन्नादिकं धरति पचादित्वादः । पुष्यदन्तादिः
 कामरूपी खेचरः । इति भरतः ॥ (यथा,
 रघुः । २ । ५० ।
 “तस्मिन् चये पालयितुः प्रजाना-
 सुप्रश्रुतः विंशतिपातसुयम् ।
 अवाङ्मुखस्योपरि पुष्यदृष्टिः
 प्रपात विद्याधरहस्तसुक्ता ॥”)
 तस्मिन् चयादियथा,—
 “नेकेषु चगणेषु चानि जैकोक्यमश्रुतगणैः ।
 तेषामुत्पादितान्योऽन्यं महागन्धर्वनायकाः ॥
 उत्पादिताः पुनर्यैः विक्रान्ता युद्धदुर्भेदाः ।
 विद्याधरेश्वरास्ते तु खेचराः कामचारिणः ॥
 हिरण्यरोमा कपिलः सुलोमा माधवस्तथा ।
 इन्द्रकेतुश्च पिङ्गाङ्गो नादश्वैव महाबलः ॥
 गण इत्येवमादिस्तु हे चान्ये वै सुलोचने ।
 शिवा च सुमनाश्चैव ताभ्यामपि च विश्रवाः ॥
 पुनश्चोत्पादयामास विद्या सौमनसं गणम् ।
 एतैर्वाप्तो ह्ययं लोको विद्याधरगणैस्त्रिभिः ॥
 एभ्योऽनेकानि जातानि ह्यवरान्तरचारिणाम् ।
 लोकेऽस्मिन् गणशस्त्रानि मन्त्रविद्याविचारि-
 णाम् ।
 विद्याधरास्तथाऽपि विद्यावलसमन्विताः ॥”
 इति बह्विपुराणे काश्यपीयवर्षः ॥ ३ ॥
 योऽश्रुतविभ्रान्तगतचरमवन्तः । तस्य लक्ष्यं
 यथा, रतिमज्ज्याम् ।
 “नाथो जस्युर्गं वृत्त्वा करार्यां ताङ्गयेत्
 पुनः ।
 कामयेन्निरं कामो वन्धो विद्याधरो मवः ॥”
 विद्यावान्, [तु] चि, (विद्यास्यस्येति । विद्या +
 मतुप् । मस्य वः ।) विद्याविशेषः । विद्या-
 शब्दात् वतुप्रत्ययेन विभ्रान्तः ॥ (यथा, प्रबोध-
 चन्द्रोदये । २ । ३१ ।
 “विद्यावन्धपि कौर्त्सिमन्धपि सदाचारावदा-
 तान्यपि ।

प्रोचैः पौरुषभूषणान्धपि कुलान्नुहनुं प्रोशः
 चयात् ॥”)
 विद्युत्वाङ्गः, पुं, (विद्युदिव चक्षुषा जिज्ञा यस्य ।)
 राक्षसविशेषः । यथा,—
 “अधिकेतुश्च दुर्हर्षो रश्मिकेतुश्च वीर्यवान् ।
 विद्युत्वाङ्गो द्विजिज्ञश्च सूर्यशत्रुश्च राक्षसः ॥”
 इति रामायणे उत्तरकाण्डे ६० सर्गः ॥
 (स्त्री, कुमाराशुचरमाहगणविशेषः । यथा,
 महाभारते । ६ । ४६ । ८ ।
 “मेघसूना भोगवती सुभूष कनकावती ।
 अजाताची वीर्यवती विद्युत्वाङ्गा च भारते ॥”)
 विद्युत्वाङ्गा, स्त्री, (विद्युत इव ज्वाला यस्याः ।)
 कलिकारीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विद्युतो
 ज्वाला ।) तद्विद्युत्वा च ॥
 विद्युत्वा, स्त्री, (विशेषण द्योतते इति तच्छीला
 वा । वि + ड्युत् + “आजभासेति ॥” ३ । २ । ७७ ।
 इति कृष्ण ।) सन्ध्या । इति मेदिनी । ते, १५५ ॥
 विद्योतते या । तत्पर्यायः । श्रम्या २ श्रतद्वाद्
 ह्यादिनी ४ ऐरावती ५ चक्षुप्रभा ६ तद्वि ७
 सौदामिनी ८ चक्षुषा ९ चपला १० । इत्य-
 मरः ॥ वीपा ११ सौदाची १२ चिल-
 मोलिका १३ सन्ध्याः १४ अचिरप्रभा १५
 सौदामिनी १६ अक्षिरा १७ मेघप्रभा १८
 अश्रुतिः १९ । इति शब्दरत्नावली । चटुजा २०
 अचिररोषिः २१ राधा २२ नीलाङ्गना २३ ।
 इति जटाधरः ॥ वा चतुर्विधा । यथा,—
 “अरिहनेमिपत्नीनामपत्नीनाह घोडश्र ।
 बहुपुत्रस्य विदुषस्यतसो विद्युतः स्मृताः ॥”
 इति विष्णुपुराणे १ अंशे १५ अध्यायः ॥
 चतस्रो विद्युतस्तु ।
 “वाताय कपिला विद्युदातपाय हि लोहिता ।
 पीता वर्षाव विन्ध्या दुर्मिन्ध्यासिता भवेत् ॥”
 इति ज्योतिःशास्त्रे प्रसिद्धाः । इति तट्टीका ॥
 विद्युत्, चि, (विगता ड्युत् कान्तिस्येति ।)
 निष्प्रभः । इति मेदिनी । ते, १५५ ॥ (विभिष्टा
 ड्युत् दोग्ध्रस्येति विद्युत् । विशेषण दोग्धि-
 शास्त्री । यथा, ऋग्वेदे । १ । २३ । १२ ।
 “हृकाराद्द्विड्युतस्येति जाता अवन्युनः ॥”
 “हृकारात् दोग्ध्रकारात् विद्युतो विशेषण
 हीप्यमानात् ॥” इति तद्भाष्ये सायणः ॥)
 विद्युत्केशः, पुं, (विद्युत इव दोग्ध्रशास्त्रिनः केशा
 यस्य ।) राक्षसविशेषः । यथा,—
 “स कालभतिर्नी कान्धा भयां नाम महा-
 भयाम् ।
 उदावहृदमेयात्मा खयमेव महामतिः ॥
 स तस्यां जनयामास हेतौ राक्षसपुङ्गवः ।
 पुत्रं पुत्रवतां श्रेष्ठो विद्युत्केशमिति श्रुतम् ॥”
 इति रामायणे उत्तरकाण्डे ४ सर्गः ॥
 विद्युत्प्रियं, स्त्री, (विद्युतः प्रियम् । तदाकर्षक-
 त्वात् ।) काश्यम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 विद्युत्स्वान्, [तु] चि, (विद्युतः सन्धिसिद्धिः । विद्यु-
 विद्युत् + मतुप् ।) विद्युद्विशेषः । इति